

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 150/06-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. mája 2006 predbežne prerokoval sťažnosť V. R. a E. R., obaja bytom B. B., zastúpených advokátom JUDr. M. K., so sídlom B. B., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 123/95 a vo veci príkazu konať bez zbytočných prietáhov Okresnému súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 24 D 45/2006, Dnot 20/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. R. a E. R. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 18. apríla 2006 doručené podanie V. R. a E. R., obaja bytom B. B. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. M. K., so sídlom B. B., ktoré bolo označené ako „*Sťažnosť proti*

porušovaníu základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky“. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovatelia namietajú porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 123/95 o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam, a domáhajú sa aj toho, aby ústavný súd prikázal Okresnému súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 24 D 45/2006, Dnot 20/2006 konať bez zbytočných prietáhov.

1. Sťažovatelia v časti svojej sťažnosti, ktorá sa týka namietaného porušenia ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 15 C 123/1995, okrem iného uviedli:

„V právnej veci o určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam dňa 8. 11. 1995 na Okresnom súde v Banskej Bystrici podali žalobu žalobcovia M. R. ... a maloletý S. R., ... zastúpený matkou Ing. G. R. proti nám, kde sa označení žalobcovia domáhali toho, aby súd určil, že rodinný dom súpisné číslo..., postavený na parc. číslo... vedenej na LV č. ... pre katastrálne územie S., patrí do spoluvlastníctva a to tak, že podiel vo veľkosti 1/2-ice patrí do dedičstva po nebohom S. R. ... a podiel vo veľkosti 1/2-ice patrí do bezpodielového spoluvlastníctva nás žalovaných 1.) a 2.) s návrhom, aby sme boli zaviazaní uhradiť navrhovateľovi trovy konania a právneho zastúpenia.“

V sťažnosti ďalej sťažovatelia opisujú priebeh konania okresného súdu v tejto veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 15 C 123/1995 až do vyhlásenia rozsudku okresného súdu vo veci 4. marca 2003. Ako vyplýva zo sťažnosti, sťažovatelia podali 22. apríla 2003 proti tomuto rozsudku odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) ako súd odvolací rozsudok okresného súdu v časti výroku zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Okresný súd po vrátení veci rozhodol o nej rozsudkom z 26. februára 2004, proti ktorému sťažovatelia podali 13. apríla 2004 odvolanie. Krajský súd uznesením z 24. júna 2004 zrušil rozsudok okresného súdu z 26. februára 2004 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Okresný súd v priebehu ďalšieho konania na pojednávaní 3. marca 2005 vyhlásil rozsudok, proti ktorému sa sťažovatelia odvolali. Krajský súd napokon v konaní o odvolaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 173/05 svojím rozsudkom z 12. októbra 2005 zmenil rozsudok okresného súdu a rozhodol o trovách konania. Rozsudok okresného súdu č. k. 15 C 123/95-713 z 3. marca 2005 takto nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom krajského súdu dňom 27. októbra 2005 (s vykonateľnosťou od 1. novembra 2005).

2. Sťažovatelia vo zvyšnej časti sťažnosti uviedli, že „*majú vedomosť, že Okresný súd v Banskej Bystrici pod č. 24 D 45/2006 po zomrelom S. R. ohľadom spoluvlastníckeho podielu vo vlastníctve zomrelého dal návrh na dodatočné prejednanie dedičstva pričom úkonmi v konaní o dedičstve bol súdom poverený notár JUDr. P. J., Notársky úrad, B. B. Toto konanie pod značkou Dnot 20/2006 nie je doposiaľ právoplatne ukončené a neboli doposiaľ vykonané ani prvotné úkony*“.

3. Na základe uvedeného sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd vydal nález o tom, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 123/1995 porušil ich základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Sťažovatelia tiež navrhujú, aby ústavný súd v náleze prikázal okresnému súdu, aby vo veci dedičského konania po poručiteľovi S. R., ktoré je vedené na tomto súde pod sp. zn. 24 D 45/2006, Dnot 20/2006 konal bez zbytočných prietáhov.

V súvislosti s namietaným porušením sa sťažovatelia domáhajú priznania primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré vyjadrujú sumou 550 000 Sk.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach, ktorými fyzické osoby alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich základných práv a slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd

vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Pokiaľ sťažovatelia namietali porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie ich veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 15 C 123/1995 ústavný súd konštatuje, čo napokon uvádzajú aj sťažovatelia vo svojej sťažnosti, že toto konanie právoplatne skončilo 25. októbra 2005, čím bol odstránený aj stav právnej neistoty sťažovateľov. Namietané porušenie práv sťažovateľov teda v čase podania sťažnosti už netrvalo: sťažovatelia podali sťažnosť po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo o inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd už rozhodol, že v kontexte citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je v zásade „iným zásahom“ pre počítanie lehoty pre včasnosť podania sťažnosti (I. ÚS 161/02, I. ÚS 6/03). Obdobne to platí aj pre právo na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 65/03, I. ÚS 34/03).

Keďže namietané rozhodnutie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 25. októbra 2005 a sťažovatelia podali sťažnosť ústavnému súdu až 18. apríla 2006 (doručenie sťažnosti ústavnému súdu), ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľov v časti, v ktorej namietali porušenie označených základných práv, ako podanú oneskorene.

Ústavný súd ďalej prerokoval sťažnosť sťažovateľov vo zvyšnej časti, v ktorej sa sťažovatelia domáhajú toho, aby ústavný súd prikázal konať bez zbytočných prietáhov okresnému súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 24 D 45/2006, Dnot 20/2006 bez toho, aby namietali porušenie svojho základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov. Keďže táto časť sťažnosti nespĺňa náležitosti sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ústavný súd ju odmietol pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

Ústavný súd okrem toho zistil na príslušnom súde a na príslušnom notárskom úrade, že sťažovatelia nie sú účastníkmi označeného konania, ktoré začalo 23. januára 2006. Keďže z uvedeného dôvodu sťažovatelia ani nemôžu namietat porušenie svojich základných práv v tomto konaní, ústavný súd nad rámec odôvodnenia uvádza, že ich sťažnosť v tejto časti mohla byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj ako sťažnosť podaná zjavne neoprávnenými osobami.

Po odmietnutí sťažnosti sťažovateľov už bolo bez právneho významu, aby sa ústavný súd zaoberal návrhom sťažovateľov na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. mája 2006